

endvidere gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de videnskabelige Understøttelser, der er Tale om, og som jeg glemte at udtale mig om i Dordags. Der blev for det første henfattet til mig af den ærede Folketingsmand for København, som havde Ordet paa Mindretallets Begne (Scharling), at jeg skulde anlægge en noget strengere Maalestof med Hensyn til Afgangen til disse Understøttelser. Med Hensyn til det overhovedet at anlægge en streng Maalestof er jeg enig med det ærede Medlem; det behøver jeg derfor ikke at opholde mig ved. Men for saa vidt der i Bemærkningen laa en Anthyding af, at jeg i mine Forslag ikke skulde have været streng nok ved denne Lejlighed, kan jeg ikke erkende det for rigtig. De ærede Medlemmer ville vide, at af den Række af Ansøgninger, som jeg havde modtaget og har meddelt Finansudvalget, er det et ringe Antal af de mange, der søgte, som jeg havde foreslaaet at optage, og ganske vist savnes der paa denne Liste maasse en eller anden Understøttelse, som jeg ønsker og haaber at kunne opnaa ved Hje Behandling, men det bliver dog et forsvindende lille Mindretal i Forhold til det Antal Ansøgninger, der forelaa. Mit Synspunkt ved det Valg, jeg har gjort, og som er tiltraadt af Udvalget, er det, at man skulde søge ved denne Lejlighed overhovedet at udsætte de Ubilligheder, der kunne være fremkomne ved, at efterhaanden visse Forfattere, Kunstnere, Musikere o. s. v. ere optagne, medens Mænd, som stod jævnbyrdige med dem, omtrent vare fra samme Generation, kan jeg sige, af de ideelle Producenter, staa uden for, hvortil jeg med Hensyn til den yngre, fremadstræbende Kreds af Forfattere, der endnu ikke er komne ind her, har ment at burde anlægge den noget strengere Maalestof, som det ærede Medlem anbefalede mig. Jeg maa endvidere gøre en Reservation med Hensyn til en Udtalelse, der i Udvalget er bleven fremsat, og som nærmere blev motiveret af Dordføreren for Udvalget, fordi jeg tror, at den trænger til en Rettifikation. Det er den Bemærkning, der gøres i Anledning af Konto VI, A, 3 angaaende de to å treaarige midlertidige Understøttelser, hvor det hedder, at „Udvalget forudsætter, at de paa denne Konto givne Bevillinger ikke kunne anvendes til andre Personer end de, for hvem de ere bestemte“. Min Reservation har ikke nogen praktisk, aktuel Karakter, men er af mere teoretisk Betydning, i Ojeblikket i alt Fald, og tilsligter nærmest at værne Fortiden og gardere Fremtiden. I denne Udtalelse indeholdes nemlig den Forudsætning, at ingen paa denne Konto givne Bevilling kan gives

til andre Personer, naar den er bleven ledig. Et, ved den paagaeldende Forfatters Dødsfælle ved, at han bliver sat op i Klassen for faste Understøttelser, maasse endog kommer ind under Hædersgaverne, men maa bortfalde, indtil den paany maatte blive bevilget. Det er en Sætning, som jeg i denne Almindelighed ikke kan tiltræde. Jeg tror ikke, den forholder sig rigtig. Der er ganske vist paa denne Konto visse Bevillinger, om hvilke dette gælder ganske paa samme Maade, som det paa andre Konti er Tilfældet, naar en Bevilling er givet ekstraordinært, men i Almindelighed kan det ikke siges. Et Bevis derfor, tror jeg, ligger i en Forsegnelse, der er meddelt Finansudvalget, over denne Kontos tidligere Bevillinger; dens Historie er jo ikke saa særdeles gammel. Det vil af denne ses, at det netop gentagne Gange har fundet Sted, at der saaledes har været fordelt ledigblevne Lødder paa andre Personer af Ministeren, og at det er sket uden Paatale fra nogen Side. Det er ogsaa oplyst, at disse Tilfælde række sig langt tilbage, som henimod Bevillingernes Begyndelse, hvilket er for mig et særdeles betydningsfuldt og afgørende Bevis for, at det har været rigtig og stemmende med denne Kontos oprindelige Mening og Hensigt. Der er ogsaa et andet Bevis for, at dette er rigtigt og stemmende med Kontos Hensigt og det er, at der ikke har været søgt Tingets Samtykke dertil paa den Maade, hvorpaa det skulde være søgt, dersom det i Almindelighed forholdt sig, som Udvalget forudsætter, nemlig paa en Tillægsbevillingslov. Man kan nok sige, at det blev søgt, naar det paa næste Aars Finanslov approberedes, men hvis Udvalgets Kunstfæle forholdt sig rigtig, skulde det ogsaa for den foregaaende Periode være søgt bevilget paa Tillægsbevillingsloven. Det er aldrig sket, men derimod er det rimeligvis i Reglen sket, hvad jeg ikke kan oplyse, men hvad jeg ganske vist forudsætter som naturligt, i Overensstemmelse med Tankendvækslinger, der have fundet Sted i Finansudvalget, naar Ministeren har gjort denne Omfordeling. Det er en Selvfølge, at det ogsaa fremtidig vil finde Sted paa denne Maade, saa det selvfølgelig vil blive loyalt oplyst, hvad der i den Henseende under Forhandlingerne har været forudsat. Men deraf maa man selvfølgelig ikke slutte sig til den Forudsætning, som her er sket, thi saa ville disse Aftaler som sagt have Krav paa en hyderligere Bevilling af Tinget ved en Tillægsbevillingslov. Hvis man skulde ville drage den Slutning af saadanne Aftaler, som her drages, maatte man